

MEHTAP SUYA YAKIN

Hüseyin K. Ece

Ufuklar gecelerde arar da mehtabını,
Gönlüm o an seyreder kâinat kitabını,

Gülünce fecir, doğar dallarda tomurcuklar,
Elele tutuşmuş oynuyorken çocuklar,

Bu, rüya ülkesinin hiç solmayan sesidir,
Muştı haberi değil, muştunun kendisidir,

Mehtap suya yakın, su duyguları ıslatır,
Tatlı bir nağme ile başlar suda her satır,

Baharın gözlerinde aranan ab-ı hayat,
Müstesna bir duaya durmaktadır kâinat,

Saadet fırçasıdır, izi her bir resimde
Bir sabaha uyanır gülücükler içimde,

Canlandırır da ruhu bir kekliğin ötüşü,
Bütün günü ısıtır bir bebeğin gülüşü,

Adını emerek bir yıldızın bakışından
Dosta destan yazılır suların akışından...

HERCÂÎ

Metin Mert

Kitab-ı sinemi açsam önüne
Parçalı bulutlar gözünde durur
Ezberimi versem günü gününe
Cilli şüphelerin özünde durur

Türlü hallerinle karıştı başım
Vehimden vehimi dolaştı düşüm
Hayra yorulmayan şu iki hışım
Çîn-i ebruların yüzünde durur

Gün gelir sarmalar seni de hazan
Bağlar harap olur bahçeler hozan
Huyu suyu yalnız oyun ve düzen
Şîve-naz gözlerin hüzündedir

Varlık beyanında hâli, yazılı
Hercâî isminin üstü çizili
Gönülde sararmış güzler dizili
Vazgeçmez hâlinden sözünde durur.